

Školy v MAS Moravská cesta začínají zkoušet angličtinu s Navotem

Projekt Místní akční plán vzdělávání pro ORP Litovel II

Registrační číslo projektu: CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0008576

Rodilí mluvčí angličtiny na našich školách stále chybí. Je jich málo. Hlavně těch, kterým zároveň neschází schopnost učit a pro výuku dětí se hodí. Zvláště na venkově či v malých městech jsou vzácní. Jsou přitom pro školy velkým přínosem. Aby se děti naučily anglicky, potřebují anglicky hlavně mluvit.

Navot z Izraele a Střemenička

Na výuku angličtiny rodilým mluvčím se zaměřila před 14 dny ve vesnických školách a v Litovli i Místní akční skupina (MAS) Moravská cesta. Nová aktivita vychází z projektu nazvaného Místní akční plán vzdělávání pro ORP Litovel II. Že to zní moc složitě? Jednoduše a konkrétně to funguje tak, že MAS zaplatí školám na svém území z 80 procent výuku rodilého mluvčího Navota Laufera. Navot pochází z Izraele. U nich doma mluvili anglicky, angličtinu pak vystudoval i na univerzitě na Haifě a později na Masarykově univerzitě v Brně. V regionu také není žádným nováčkem. Od roku 2001 žije se svou ženou a dětmi ve Střemeničku, pracoval jako učitel v olomoucké ScioŠkole. „*Zajímají mě jazyky a způsob, jakým se učíme. V mých hodinách děláme spoustu různých věcí a je to zábava,*“ říká.

Dobrá škola má dobré učitele

Na Navota a jeho ukázkovou hodinu se jedu se zástupkyněmi regionálních škol a představitelkami MAS podívat do Základní školy Jungmannova v Litovli. Právě tam před dvěma týdny výuka začala. „*O naší škole jsme původně říkali, že je menší školou rodinného typu. Jenomže to už tak úplně neplatí, protože se nám počet žáků navýšil ze zhruba 200 na více než 400,*“ vysvětluje zástupkyně ředitelky Milena Jindrová, která nás uvádí do útulné sborovny. Vůbec celá škola působí útulně a přátelsky. „*Pod vedením naší paní ředitelky se nám tady dobře učí,*“ říká mi zástupkyně a dává mi za pravdu, že škola má dobrou nebo špatnou pověst zejména podle toho, jací jsou v ní učitelé.

Tady se mi líbí

Navot se na Jungmannovce po 14 dnech zabydlel a očividně se tady cítí dobře. „*Jsem zvyklý na menší školy nebo školky. Tohle je největší škola, v jaké jsem kdy učil. Měl jsem vůči velkým školám předsudky, ale ty se zde nepotvrdily. Je tu klid a příjemně, necítím nepřírozený tlak na děti,*“ říká. Ve sborovně nám nabízí kávu a vysvětluje, že v hodinách mluví zásadně a jen anglicky. „*Za dveřmi sborovny už nepromluví česky. Děti neví, že to umím,*“ říká nám pro jistotu, abychom ho náhodou neprozradily. Jdeme za ním a já zapomínám sledovat, kudy kráčíme, což se mi později vymstí.

Jsem plešatý a ne moc velký

Jdeme do osmé třídy, kde nás vítá paní učitelka Soňa Purová. Děti jsou z naší návštěvy trochu nervózní, což je pochopitelné. Mají předvést, jak mluví anglicky, a dokážu si představit vlastní ostych, a že raději pomlčím, než bych něco řekla špatně. Jenomže problém, jaký zažívala moje generace, dnešní děti nemají. Při odpovědích sice někteří *kuňkají*, ale rozhodně se nestydí promluvit. Navotově angličtině perfektně rozumí, reagují, a když zapomenou, že tam jsme i my, smějí se. Lektor s nimi dnes procvičí přídavná jména a stupňování. Chce po nich, aby každý napsal pět přídavných jmen,

kteřá vystihnou, jací jsou. Sám na sebe prozradí, že je plešatý, ne moc velký, že není unavený ani hladový... to páte jsem zapoměla. Děti na to mají pár minut. Po chvíli si mají se svým sousedem porovnat, co mají společného a v čem se naopak liší. Vypadá to například takto: *Ty hraješ florbal? Ten já nehraji. Píšeš ale, že nejsi unavený. To já taky nejsem. Tak to máme společné. A oba máme taky zrovna hlad.* Líbí se mi, že všemu rozumím.

Ostrava nebo Zlín?

Navot sedí na přední lavici s nohama *na turka*. Teď pozve k tabuli dívku, která bude dělat čárky. Kdo jich bude mít víc, vyhraje kvíz. Soutěží spolu na jedné straně Navot, na druhé třída. Nejprve se ptají děti Navota na jeho znalosti o České republice. Za každou správnou odpověď dostane čárku Navot, za špatnou má čárku třída. *Je větší Zlín nebo Ostrava? Brno nebo Olomouc? Kde se nachází nejstarší kamenný most? Kde najdeš v Litovli nejvyšší věž? Jak se jmenuje nejvyšší hora v České republice? A jak nejvyšší hora na Hané?* Navot většinu otázek zodpoví správně. Pak se ptá on. *Nejoblíbenější nealko nápoj? Nejoblíbenější sociální síť? Nejoblíbenější počítačová hra? Nejdelsí řeka? Největší řeka? Rozlohou největší kontinent?* Děti to očividně baví, jenomže 30 minut, které jsme měli na ukázkou, uplynulo a my se máme vrátit do sborovny. Navot žákům poděkuje a navrhne jim, aby ve hře pokračovali. Nechá jim své lístky s dalšími otázkami a rozdělí je na skupiny Navot a Třída. „*Můžete to dokončit,*“ loučí se s dětmi.

Takových příležitostí moc nemáme

Zůstanu jako jediná ze skupiny návštěvníků. Chci totiž vědět, jak se paní učitelce a dětem dnešní hodina líbila. „*Příležitostí pozvat si rodilého mluvčího moc nemáme. Po každé takové možnosti proto vždycky hned sáhne,*“ potvrzuje Soňa Purová. A jak se jí učí společně s Navotem? Prý je to nová zkušenost, jakou dřív neměla. „*Spolupracujeme, improvizujeme, a to i proto, že v tomto projektu nebylo nějak moc času na speciální přípravu,*“ říká a chválí, že Navot má letité zkušenosti. Oceňuje také, že díky společným hodinám vidí, jak na tom její žáci jsou, jak rozumí a co vlastně umí.

To já jsem se bála

Říkám dětem, že moje generace měla největší problém kvůli strachu z jazyků. Že jsme se báli a možná ještě pořád bojíme anglicky před cizincem promluvit. „*To já nemám. Domluví se, a i když něco řeknu špatně, oni mi rozumí,*“ říká mi s naprostou samozřejmostí kluk z první lavice. Hodiny s Navotem si chválí i dívka, kterou Navot pověřil zapisováním čárek na tabuli. „*Podle mě je to dobrá zkušenost. Pojedeme do Anglie a dnes už vidím, že to dáme.*“ Kluk, který měl z mého letmého postřehu nejlepší angličtinu, zase vysvětluje, že na něj od malička mluvil anglicky táta, který pracoval v Anglii. Říkám dětem, že mi kdysi mí vlastní synové vysvětlovali, že si angličtinu nejlépe osvojili sledováním filmů, seriálů a hraním her. „*Ano, to můžu potvrdit. Všechny hry hraji jenom v angličtině, seriály a filmy sleduji taky jenom anglicky,*“ říká ten kluk a ostatní souhlasně přikyvuji. Ptám se nakonec dětí, jestli umí Navot česky. „*Myslím, že ne. Nebo ano? Ahoj asi říct umí,*“ smějí se. Jenomže to prý umí každý.

Morituri te salutant

Když vyjdu ze dveří třídy, zapomenu, odkud jsem původně přišla. A tak bloudím po škole, ztrácím se, dojdou dokonce do sborovny učitelky prvního stupně... Ale nijak zvlášť mi to nevadí. Užívám si to

ticho, ve kterém se teď odehrává vzdělávání. Jen z jedné třídy slyším klavír. Jdu blíž ke dveřím a slyším Morituri te salutant. Zpívají tam mou oblíbenou píseň od Karla Kryla. Teď vidím, že na chodbě jsou vystavené projekty dětí o svobodě a demokracii a když si je začnu číst, raduji se.

Já jim dám pravidla a rodilý mluvčí praxi

Najde mě paní zástupkyně, kterou pro mě poslali, protože jsem se dlouho nevracela. Ve sborovně je živo. Ženy, které tady zastupují další školy z regionu, popíjejí kávičku a povídají s Navotem o způsobech, jakými vyučuje. Ten jim vysvětluje, že co nejpřirozenější cestou si mohou děti na angličtinu zvyknout nejen v hodinách angličtiny, ale třeba i při hodinách výtvarné výchovy nebo tělocviku. Navot chválí děti i zdejší učitelky, se kterými se mu výborně spolupracuje. Ptám se ho, jak se na své hodiny připravuje. Říká, že někdy zabere příprava času více a jindy méně. „*Nejdůležitější je naladit se na děti a paní učitelku. Když je to synergické, není nutná dlouhá příprava. Tady s Petrou jsme se připravili během minuty a půl. Když se na chvíli zaseknu, okamžitě převezme aktivitu a naopak,*“ ukazuje na kolegyni, se kterou má mít další hodinu. Tentokrát s pátáky. Petra Bazalová to potvrzuje. „*Moje angličtina je po 20 letech práce s malými dětmi jinde, než kde bych ji chtěla mít. Výuka s rodilým mluvčím je dobrá už jen proto, že děti uslyší fráze, praktickou angličtinu, Everyday English, což já už vlastně ani neumím,*“ říká. Hodiny s Navotem proto vítá. „*Ideální by bylo, kdyby měly děti o hodinu angličtiny víc a ta by probíhala s rodilým mluvčím. Já bych jim dala základ, formu a pravidla a on by to pak uvedl do praxe,*“ směje se.

Do Křelova někdy po novém školním roce?

Navot se zvedá z křesla, na které si vzápětí sednu já. Vedle mě dopíjí kávu Dagmar Melicharová, která je ředitelkou školy v Křelově-Břuchotíně. „*Moc se mně to líbilo. Mělo to spád a šmrnc. Myslím, že pro děti je to velmi motivující,*“ říká mi s tím, že už s manažerkou domlouvají termín, který by měl vyjít někdy začátkem příštího školního roku.

A kam to bude teď?

Na ukázkovou hodinu zavítali zejména ti zástupci škol, kteří si chtěli prohlédnout Navotovu práci s dětmi. „*Nyní se mohou hlásit,*“ vysvětlila mi projektová manažerka Barbora Koutná, která se v kanceláři MAS Moravská cesta orientuje právě na školství. „*Podle ohlasů a e-mailů, které mi teď po dvou hodinách od setkání došly, to vypadá na velký zájem,*“ dodala s tím, že některé školy se přihlásily ihned po oznámení nové aktivity, takže už mají termíny rezervované. Ostatní si dá Navot do diáře až od září 2020. A kam to bude nejdřív? V nejbližší době se na Navota mohou těšit na Církevní mateřské škole Svatojánek v Litovli, poté na školách v Nákle a Horce nad Moravou. „*Projekt MAP bude pokračovat až do konce roku 2021 a angličtina s Navotem určitě chybět nebude,*“ uzavírá Bára. Záležet prý ale bude na zájmu škol.

Marie Šuláková

PR manažerka

MAS Moravská cesta, z.s.

Tel.: +420 773 666 755

www.moravska-cesta.cz

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Kontakt pro další informace:

Julie Zendulková, předsedkyně MAS Moravská cesta, z. s., julie.zendulkova@moravska-cesta.cz, 724 111 510.

MAS Moravská cesta, z.s.: MAS Moravská cesta pomáhá starostům, spolkům, školám, podnikatelům nebo zemědělcům na území 22 obcí v ORP Litovel, Olomouc a Šternberk, v západní části Olomouckého kraje. Ve spolupráci s nimi usiluje o trvale udržitelný rozvoj regionu zaměřeného především na nové formy zlepšování kvality života, posílení ekonomického prostředí a zhodnocení přírodního a kulturního dědictví. Spolek vznikl v roce 2005 jako místní partnerství podnikatelů, obcí a neziskových organizací.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

